

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3762 van 19 november 2007
in de zaak RvV X / Ilde kamer

In zake: X,
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 13 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 augustus 2007 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. STEVENS en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit.

Op 27 juli 2004 dient verzoeker bij de Belgische overheid een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 24 september 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot onontvankelijkheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf.

Op 22 december 2005 huwt verzoeker met K.F., van Marokkaanse nationaliteit, die in België gevestigd is.

Op 6 maart 2006 dient verzoeker bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging in Marokko een visumaanvraag in met het oog op gezinshereniging met K.F., zijn echtgenote die in België gevestigd is.

Op 30 juni 2006 ontvangt verzoeker een visum.

Op 22 september 2006 dient verzoeker een verblijfsaanvraag in op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Op 16 juli 2007 werd een samenwoonstverslag opgesteld door de politie van Mechelen.

Op 3 augustus 2007 geeft de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van Mechelen de opdracht om verzoeker in te schrijven in het vreemdelingenregister voor de duur van één jaar met vermelding tijdelijk verblijf. Op diezelfde dag geeft Dienst Vreemdelingenzaken de burgemeester van Mechelen de opdracht om het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister in te trekken door afgifte van de bijlage 14 ter, zijnde de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die gemotiveerd wordt als volgt:

“De betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (art. 11, § 2, eerste lid, 2°, van de wet):

Volgens het politieverslag van de politie van Mechelen dd. 16.07.2007 was betrokkene nooit aanwezig op het opgegeven adres. Bijgevolg kon de samenwoonst tussen de echtgenoten niet worden vastgesteld.”

2. Onderzoek van het beroep.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering in bestuurszaken en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betwist de bestreden beslissing en stelt dat hij wel daadwerkelijk samen met zijn echtgenote op het opgegeven adres verblijft. Verzoeker merkt op dat hij en zijn echtgenote niet werden aangetroffen tijdens de verschillende controles daar hun bel defect was en dat het defect, evenals pogingen van verzoeker en zijn echtgenote om het euvel te herstellen, bevestigd wordt door de huisbaas. Verder wijst de verzoeker erop dat hij bij de overige controles niet thuis aan te treffen was, éénmaal bijvoorbeeld om meubelen te gaan kopen. Verzoeker poogt dit aan te tonen door betaalbewijzen voor te leggen waarvan de datum overeenstemt met die van de controles. Verzoeker stelt dat zijn echtgenote bij deze controles voorstelde verzoeker, haar echtgenoot, op te bellen met de vraag onmiddellijk naar huis te komen, dat dit geweigerd werd door de politie en dat er door de politie gewoonweg werd gesteld dat verzoeker niet aanwezig was. Verzoeker betoogt verder dat hij een dochter heeft en dat een tweede kindje op komst is. Verzoeker meent dat uit de stukken van het administratief dossier onomstotelijk blijkt dat hij gehuwd is en met zijn echtgenote samenwoont. Verzoeker voert verder aan dat het nazicht zoals het thans gebeurde onmogelijk kan gelden als een zorgvuldig relatieveverslag.

Om tot verblijf gemachtigd te worden dient de verzoeker aan te tonen dat hij effectief bij zijn echtgenote verblijft. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. Teneinde na te gaan of verzoeker effectief bij zijn echtgenote verblijft geeft de Dienst Vreemdelingenzaken de opdracht aan de lokale politie om de samenwoonst te controleren.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de politie van Mechelen verschillende controles op verschillende tijdstippen uitvoerde bij het echtpaar, dat zij pas op de vierde controle

iemand thuis aantreffen, dat zij bij de vierde en verdere controles enkel de echtgenote van verzoeker aantreffen. Op basis van het niet aantreffen van verzoeker, heeft de politie van Mechelen een negatief samenwoonstverslag opgesteld. De bestreden beslissing stelt dat uit dit politieverslag blijkt dat verzoeker nooit aanwezig was en dat bijgevolg de samenwoonst tussen de echtgenoten niet kon worden vastgesteld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dus geenszins dat er geen samenwoonst zou bestaan, doch slechts dat de effectiviteit van de levensgemeenschap niet kon gecontroleerd worden.

De stukken van het administratief dossier, meer bepaald het samenwoonstverslag van 16 juli 2007, laten echter een ander licht op de situatie schijnen. Het relatieveverslag wordt negatief afgesloten met als reden dat de betrokkene nooit aangetroffen werd, terwijl de overige elementen, die in hetzelfde verslag terug te vinden zijn, eerder als positief moeten worden beschouwd. Het samenwoonstverslag maakt immers melding van hun gemeenschappelijke dochter van bijna één jaar oud, vermeldt verder dat er foto's en kledij van verzoeker aanwezig zijn en noteert aangaande het buurtonderzoek dat er geen negatieve opmerkingen werden gegeven.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is om louter uit het feit dat verzoeker niet aanwezig was op het ogenblik van de uitgevoerde controles en rekening houdende met de overige, eerder positieve, elementen van het samenwoonstverslag van 16 juli 2007, zonder meer te besluiten dat verzoeker niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven onderhoudt met zijn echtgenote.

Het tweede middel is gegrond.

Verzoeker heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing ten aanzien van X, genomen door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 3 augustus 2007 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.